εἰ οὖν μήτε τὰ κοινὰ σημεῖα ἐκλέξαντι σαφὴς γένεται, μήτε καὶ τὰ ἴδια, ὃν αὐ εἴη καθ' ἕκαστον τῶν ζώων σκέψασθαι· ἀλλ' ἐξ ἀνθρώπων τῶν ἐκλογὴν ποιητέον τῶν τοῦ αὐτοῦ πάθους πασχόντων· δεῖ, εἰ μὴ μὴ ἀσθρείου ὄψεσθαι τὰ σημεῖα, τὰ ἀσθρεῖα τῶν ζώων εἰς ἓν λαβόντα δεῖ ἐξετάσαι, ποῖα παθήματα τοῦ τοῦ μὴ ἅπασι ὑπάρχει, τῶν δὲ ἄλλων ζώων οὐδεὶς συμβέβηκεν. εἰ γὰρ ἄν τις ἐκλέξαι, ὅτι ταῦτα ὅτι τὰ σημεῖα ἀνδρείας τοῖς ἀνθρώποις ζώοις, καὶ μόνον ἀνδρείας κοινὸν ὑπάρχειν πάθημα τῶν [ἐν] τῇ διανοίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι ἄν ἀπορήσῃ πότερον ἀσθρείας ἢ θατέρου τὰ σημεῖα ἐστιν. ἀλλὰ δεῖ ἐκ πλείστων τε καὶ ἐγγὺς ζώων, καὶ μηδὲν πάθος κοινὸν ἐχόντων ἐν τῇ διανοίᾳ ἄλλο τι, οὗ αὐ τὰ σημεία σκοπῇ. ὅσα μὴ οὖν τῶν σημείων μόνιμά ἐστι, μόνιμον αὐτὸ καὶ σημαίνοι· ὅσα δὲ ἀπιγνόμενα, καὶ ἀπογιγνόμενα τε καὶ ἀπολείποντα, πῶς αὐτὸ τὸ σημεῖον ἀληθὲς εἴη, τοῦ ἐν τῇ διανοίᾳ μὴ μένοντος; εἰ μὲν γὰρ μόνιμον, ἀπιγνόμενόν τε καὶ ἀπολεῖπον σημεῖον τῆς ἀπολείας, ἐνδέχοιτο μὲν αὐ αὐτὸ ἀληθὲς εἶναι, ἐὰν μὲν ἀπεικὲς αὐ εἴη, μὴ ἀεὶ τῷ σώματι παρεπόμενον· ὅσα δὲ παθήματα ἐγγενόμενα τῇ ψυχῇ μηδὲν πάντα διαλλάττῃ τὰ σημεῖα τὰ ἐν τῷ σώματι, οἷς χρῆται ὁ φυσιογνώμων, ὡς αὐ εἴη τὰ τοιαῦτα γνωρίσματα τῇ τέχνῃ· οὐ τὰ ἀεὶ τὰς δόξας καὶ τὰς ἀπιστίας, ἵνα ἴδῃ ἢ κιθαριστὴν ὡς ἐνδέχεται γνωρίζειν· οὐ γὰρ μαθὼν ὁ, τι μέλλοιμι, οὐδὲν ἐξήλλαξε τῶν σημείων οἷς χρῆται ὁ φυσιογνώμων.

Κεφάλαιον β.

Δεῖ δὲ οὖν ὁρίσαι ἀεὶ ποῖα ἅπαντα ἐστὶν ἡ φυσιογνωμονία, ἐπειδὴ οὐ ἀεὶ πάντα καὶ ἐκ πάντων ἕκαστα σημεῖα λαμβάνει· ἔπειτ' ἐφεξῆς καθ' ἓν ἕκαστον ἀεὶ τῶν ὑπαρχόντων φανερώτερον δηλώσαι. ἡ μὲν οὖν φυσιογνωμονία ἐστὶ, καθάπερ καὶ τοὔνομα αὐτῆς λέγει, ἀεὶ τὰ φυσικὰ παθήματα τῶν ἐν τῇ διανοίᾳ, καὶ τῶν ἀπιστιῶν, ὅσα παραγιγνόμενα μεθίστασι τῶν σημείων τῶν φυσιογνωμονουμένων. ὁποῖα ἂν ταῦτα ἐστι, ὕστερον δηλωθήσεται· ἐξ ὧν τῶν τὰ σημεῖα λαμβάνεται, νυνὶ ἐρῶ, καὶ ἔστιν ἅπαντα· ἔκ τε γὰρ τῶν κινήσεων φυσιογνωμονοῦσι, καὶ ἐκ τῶν χρωμάτων, καὶ ἐκ τῶν χρωμάτων, καὶ ἐκ τῶν ἡδῶν τῶν ὀπῶν τῶν προσώπου ἀμφοτέρων, καὶ ἐκ τῶν τριχωμάτων, καὶ ἐκ τῆς λειότητος, καὶ ἐκ τῆς φωνῆς, καὶ ἐκ τῶν σαρκῶν, καὶ ἐκ τῶν μερῶν, καὶ τοῦ τύπου ὅλου τοῦ σώματος.

A Si ergo neque communia eligenti manifestum aliquid fit, neque secundum propria, non vtique erit vnumquodque animalium aspicere, sed ex hominibus electionem facere oportet patientibus eandem passionem: vt si fortis inspiciat aliquis signa, fortia animalium in vnum accipientem oportet perscrutari, quæ passiones his quidem omnibus insunt, aliorum autem animalium nulli accidant. Si B enim ita quis elegerit, quòd eadem sunt signa fortitudinis, prædictis animalibus non solùm fortitudinis communem inesse passionem eorum, quæ sunt in intellectu, sed & alia quædam, sic vtique dubitabit, vtrum fortitudinis, aut alterius signa sint. Sed oportet ex pluribus eligi animalibus, & non habentibus vllam passionem communem manifestam, cuius vtique signa respicias. Quæcunque itaque signorum mansiua sunt, aliquid mansiuum C signant. Quæ autem adueniunt, atque discedunt, & deficiunt, quomodo vtique signum verum erit non manentis in anima. Siquidẽ enim mansiuum adueniens, & deficiens signum quis suscipiet: contingeret vtique ipsum quidem verum esse, non tamen conueniens, si non perpetuò sequatur rem. Quæcunque autem passiones factæ in anima non in aliquo permutant signa, quæ sunt in corpore quibus vtitur physiognomon, non erunt huiusmodi cognitiones arti: vt quæ sunt circa oppositiones, & scientias, medicum, aut citharœdum non contingit cognoscere. Nam addiscens aliquam disciplinam, nullum mutat signorum, quibus vtitur physiognomon.

CAPVT II.

Oportet ergo determinare circa qualia quædam est physiognomonia, quo E niam non circa omnia, & ex quibus singula signa accipiantur: deinde consequenter de manifestissimis circa vnumquodque manifestare. Physiognomonia ergo est, sicut & nomen ipsius dicit, de naturalibus passionibus, quę sunt in anima, & accidentibus, quæcunque adueniunt, & transmutant signa physiognomonizanta. Qualia autẽ hæc sint, posteriùs declarabitur. Nũc autem dicam ex quibus generib. signa accipiantur, & sint omnia. Ex motibus enim F physiognomonizant, & ex figuris, & coloribus, & ex moribus apparentibus in facie, & ex læuitate, & ex voce, & ex carne, & ex partibus & ex figura totius corporis.